

Impăratul Germaniei iarăș a vorbit...

VILHELM II.: Noi nu temem numai de Dumnezeu!...

POINCARÉ: Ba mi-se pare că și de flota aeriană franceză.

La judecătorie

— S'a dovedit că a-i spart casa de bani a domnului Popescu.

Acuzatul: Aveam de gând să cer mâna domnișoarei Popescu și vream să mă conving mai întâiu dacă are babucu bani.

Ascultător

Tatăl: Petică, de ce ai aruncat cu noroi în domnul Popescu?

Petrică: Domnul învățator ne-a spus că nu-i vole să aruncăm cu pietre.

Un servitor model

Stăpânul: Ia ascultă, Ioane, ce este aceasta, de câteva zile am lăsat mereu bani pe noi prin casă, și nu mai dau de ei. Mi se pare că nu ești cinstit.

Ioan: Eu nu sunt cinstit? Mă iertați conașule! Uitați-vă, am scos un libret dela Casa de economii pe numele dv., ca neglijența dv. să producă cel puțin o dobândă.

Cucu la Șimos

Cucule dela Pesta!
 Vină cântă cum vrei vrea!
 La Șimos a doua oară,
 Pentru o soră și un frate
 Dar îți adă și o sfoară!
 Și îi leagă pe la spate.
 Că au intrat în păcate.
 Mai apoi pe la grumaz,
 Ca să scape de năcaz.
 Aceștia frați sunt fugiți,
 Dela noi la pocăiți.
 Să-și șteargă păcatele,
 Ca să-și scrie altele.
 Sora ca o pocăită,
 A căzut și ea-n ispită.
 Cu fratele Dimitrie
 Pocăit și el, să știe.
 Aceștia umblând l'adunare
 S'au îndrăgostit prea tare.
 Soția umblând cu dor,
 A aflat dragostea lor.
 Bărbatul s'a spăriat
 Și-afară a alergat.
 Cu o bătă bună, groasă,
 La soția artăgoasă,
 Iar soția năcăjită,
 S'a zăuitat că-i pocăită!
 A început a injura,
 Dar nici el nu se lăsa.
 Se'njurau ca corturarii
 De se minunau porcarii
 Când cu turma'n sat sosiră
 Și cu ei se întâlniră
 Cum nu-i bine pocăit?
 Când afli și de iubit!
 Ei cu gura zic din carte,
 Cu ochii-s în altă parte.
 Când se duc la adunare.
 Iși mai dau și sărutare!
 În loc să sărute icoane
 Ei sărută pe cucoane.
 De aceea ne părăsesc
 Căci la noi ei nu găsec
 Gură dulce și iubită,
 Ca'n legea lor rătăcită!
 În biserica noastră sfântă,
 Toți ascultă, și unul cântă
 Iar' la ei va fi ș'a fost,
 Toți cântă fără de rost.
 Noi cântăm după tipic
 Ei cântă după ochit!

Păc.

Din vilegiatură

— Pentru Dumnezeu, domnișară nu cântați acum... că stă o găină pe cuiabar, gata să ouă!...

Pălăriile damelor

Hordarul (în magazinul de mobile): Aci în colțul acesta ar mai fi loc pentru un bufet, ori un pian, ori o... cutie de pălării!

Unde dai și unde creapă

Judecătorul (către martor, un elev de școală): Ai fost și tu martor la cazul acesta, micule? Ia spune-mi ce s'a întâmplat la 30 August?
 Martorul (vesel): La 30 August a fost lupta dela Givița.

Punctul ei de vedere

Dama (tânără, foarte frumoasă, către un pictor): Dar șease sute de franci pentru un portret e prea mult; gândește-te și d-ta, acum sunt încă așa de lesne de pictat.

Satisfacție modestă

— Te-ai certat cu șeful d-tale?
 — Da, și când o mai face vre-o glumă, nu mai răz.

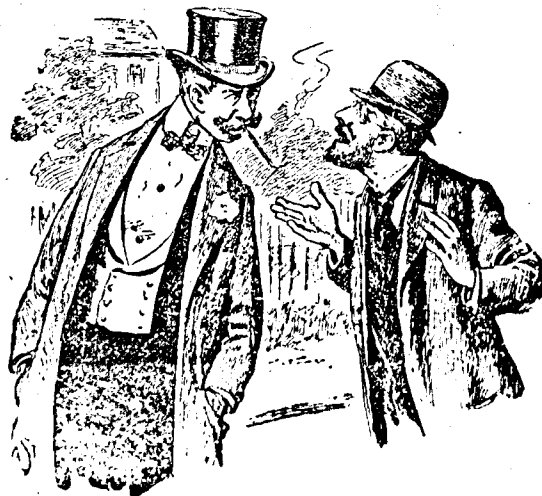

Ți trebuie timp

Logodnicul: Dragă Veto, ce zici, o avea ta-tă mâne vieme să mă asculte vre-o două ceasuri? Vreau să mărturisesc iubirea mea.
 Logodnica: Bine, dar aceasta se poate face și într'un sfert de ceas.
 Logodnicul: Firește... vreau să-i mărturisesc însă și datoriile mele.

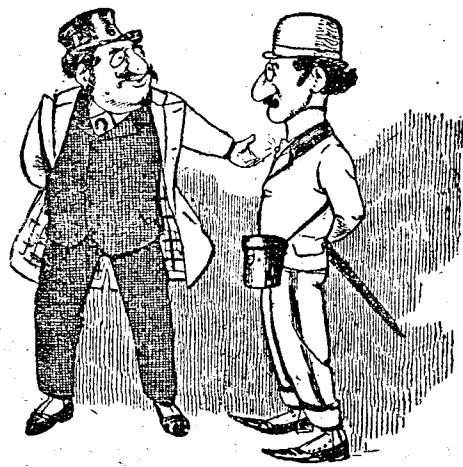
Dintr'un ziar

...»Victimă lovită de moarte mai avu puterea să se târască până la oficiul poștal din apropiere, unde își dete sufletul«...

Am înțeles

— Dar de ce te neliniștește așa de mult o eventuală scumpire a vinurilor, că te știu abstinent. (Om care nu bea vin și rachiu.)
 — Așa-i, am însă patru băieți la universitate și le cam place să bea.

Prevedere

— Crezi d-ta că am să fiu fericit cu dama aceasta?
 Peșitorul: Vă asigur că cu dama aceasta o să o duceți cel puțin zece ani!

Reflexia lui Bețivescu

Acum știu, că am un doctor ca lumea... mi-a dat voce să beau vin, dar m'a oprit să lucrez...

Se înțelege

Mătușica vine în vizită și aduce un pachetel înfășurat în hârtie.
 — Ei Gică, întreabă ea pe nepoțelul ei, mă iubesti?
 Gică se uită gânditor la pachet:
 — De, mătușico, nu știu ce ai în pachet!

Jidanul și șabeteul

— Ști tu Moisa fiul meu,
 Ce-i mai nou în satul tău?
 Mâni e Sâmbătă la noi
 Și nu-s numai baraboi!
 — Las', că merg eu la române,
 Să-mi vândă cocoși și puice
 Ș'așa mâni, că-i șabăț mare,
 Vom mânca bun de gustare!

Și cu aceste Moisa naibii
 Împleindu-și lungi perciunii,
 Iși ia corfa subsuoară
 Și porni la târg afară.

— Ai găină starpă, lele,
 Să fie scurtă la pene;
 Sau cocoșei potcoviți
 Căci se pot mânca nefripiți?

— Auzi mutu, bate-l Doamne,
 Iară urlă'n sat a foame
 Și stai să te prăpădești,
 Când vrei pofta să-i găcești.

Cine dracu a mai văzut,
 La casă să fi ținut:
 Găini sterpe și scurtate
 Și pasări înfiercate?

— Tu Saffă, nu fi nebună,
 Mutu-i mut și treabă bună.
 Știi, ce-i trebe dumnitale?
 Pui tineri de-ai dumnitale.

Dă-i puicuțe ce nu ouă,
 Și cu penișoare nouă;
 Cocoșei cu ghiare mari,
 Numai ca nește țântari.

— Bine zici bade Martine,
 Haida tu Moisa la mine.
 Na, ce-ți trebe și te du,
 C'ai bătut destul satu.

— Iată Zali galitele,
 Bate-ai și tu ulițele,
 Cum le bat eu pururea,
 Când sosește Sâmbăta.

Ardeleanul.

Țiganul în raiu

Se urăse și țiganul,
 Janoș vagabond golanul
 De relele ce-'s în lume
 Și plecă spre raiu anume,
 Când plecă luă cu sine
 Tot ce avu și-'i sta mai bine,
 O ruptură de suman,
 Traista, cărpita de un an,
 Și o cămașe, vai de ea,
 Că pecetele o ținea,
 Cu șapte găuri tivite
 De vedeai vina la lună,
 Cu fundul întors spre soare
 S'aibă puțină răcoare
 La cap, se nu se încălzească
 Și ceva rău se pățească.
 Și căciula lui lăeț
 A fost cindva de m'el creț
 Apoi o ață de lână
 Ce-i fusese de îndemână,
 Și peste mijloc se încinse
 Apoi lulea și aprinse,
 Bătul în mână luară
 Și plecă din lume afară,
 Mergea Janoș ce putea
 De pământul n'ajungea,
 Și cu gândul tot la raiu
 Fericit și dulce traiu,
 Și cum mergea el pe cale
 Coborând din deal la vale
 Cu cine se întâlnea
 Numai de raiu întreba,
 Dar nimeni nu-i știa spune,
 Că'n ce parte și anume
 Ar putea să fie raiul
 Unde zic că-i dulce traiul,
 Iar țiganul năcăjit
 Că nu-și află un om cinstit
 Că toți zic că nu știe
 Raiul încâtrău să fie,
 Și gândia Janoș în sine
 »Nu'ntreb, ci mă duc mai bine
 Că de căți am întrebat
 Nu-mi dederă nici un sfat
 Și merse zile și luni
 Și pe atâtea săptămâni
 Și cum mergea pe ascuns
 La raiu se văzu ajuns
 Raiul chiar era deschis
 Și sus pe poartă era scris:
 »Veniți fraților intrați
 Cei flămânzi și însetați,
 Cei goi și cei alungați!«
 Janoș obosit de drum
 Se puse se șadă acum
 După poartă; să privească
 La ceata cea îngerească,
 Cum toți la masă sedeau
 Și cu toții se înveseleau,
 Iar țiganul aștepta
 Pe el la masă al chema,
 Puțin să se veselească
 Foamea să-și mai potolească,
 Apoi după așteptare
 Zise dânsu în gura mare:
 »Vă rog frumos faceți bine
 Primiți-mă și pe mine
 La masa cea mai dincoace,
 Că pomană vă veți face.«
 Sfântul Petru-'l auzi
 La dânsul se repezi
 Și-'l întrebă: »Cine ești?
 Că ce milă cerșești?
 Iar țiganul cam fricos
 Se sculă încet de jos
 Și zise: sunt un biet om năcăjit
 Și din lume pribegit
 Veni'am să fac cercare
 În raiu să capăt intrare
 Și aici bine să trăiesc
 Să nu mă tot năcăjesc
 Căci destul m'am năcăjit
 Până ce-am fost pe pământ,
 Acuma se intru mă lasă
 Cum ziseu la astă masă
 Căci dacă m'oi sătura
 Să dultănesc mii lăsa
 După fumăt pun băgău
 Că de acela-s meșter eu,
 Sfântul Petru auzind

Pe țigan astfelu vorbind
 Zise: aici nu-i loc pentru tine
 Ca să te ospătezi bine,
 Căci cât pe pământ ai fost
 Te-ai purtat cu totul prost,
 Apoi cum văd, paremise
 Că nu ai cetit cele scrise
 Pe sfânta poartă afară
 Ci ai venit ca un pierde-vară.
 Și țiganul zise iară
 Chiar cetit-am mai înainte,
 Ba cetit-am Doamne sfinte
 Că chiar de aceia am intrat
 Că-'s flămând și însetat
 Apoi ași viea Petre sfinte
 Să știu ce ai zis mai înainte?
 Că pân' pe pământ am fost
 M'am purtat cu totul prost
 Apoi cu mâna pe piept
 Mă jur că am fost om drept
 »Minți țigane! ce vorbești
 Cu ce poți să dovedești?
 Nu ești tu care ai furat
 Și al altuia ai mâncat
 Ai ucis, ai pus chiar foc
 Pentru tine'n raiu nu-i loc,
 Meiți de-aici, te du la lume
 Căci nu prea ai fapte bune.
 Sfântul Petru-'l scoase afară
 Iar țiganul zise iară:
 Alelei sărac de mine
 Nici în raiu nu dau de bine,
 Și'n raiu e ca pe pământ
 Cel sărac n'are cuvânt,
 Și raiu-'i pentru ciocoi
 Nu pentru flămânzi și goi.

A înțeles

Ofiterul: Trăiți, domnule colonel, vă rog să mă dispensați de serviciu pentru după amiază!

— De ce?

— Soacră-mea care a stat mai mult timp la noi pleacă azi acasă și ași vrea să o petrec la gară.

— A da, o serbare familiară, ești dispensat.

Un jubileu

Bărbatul: Ce rost are buchetul acesta de flori pe masă?

Sofia: Azi sunt douăzeci și cinci de ani de când ai primit cea dintâiu... bătaie de la mine.

Curiozitate

— Unde te-ai născut tu taticule?

— La Craiova, drăguță!

— Dar mămica?

— La Iași!

— Și eu m'am născut la București... ei dar cum de ne-am adunat câteși trei așa de frumusețea la un loc?

Nu-i mirare

Stăpană: Nu vezi, Mișo, ce pline de praf sunt scaunele acelea?

Mișo: Nu-i mirare, că n'a șezut încă nimeni pe ele azi.

Janoș țiganul și boerul.

7)

— Poveste —

Și-i spusese dada lui Janoș porunca baronului.
 — Apoi aste le fac eu — zise Janoș —, că doar și cai trebuie să am dacă am boi și oi.
 Cei doi frați ai lui Janoș purtai boii și oile pela pășune, iar dada era posta lui Janoș oști baronului.

Dar să vedem ce a fost cu cei patru păcurari, cari au rămas dormind beți. De căfră ziuă, când era obiceiul lor să se scoale, se trezește unul din păcurari, se șterge la gură, apoi se freacă la ochi, apoi stă se deslușiască »cielăitul« ce se părea că aude. După ce s'a desmetecit puțin a constatat că într'adevăr undeva atră câinii în cer. Incepe a înboldi pe ceilalți și a-i striga pe nume: »Măi scoală! Țică! moșule! Aloane! mă sculați! Nu auziți mă! auziți mă că latră câinii în cer, atâta am dormit.
 Se scoală și ceilalți și încep a înjura pe cei ce-i trezi și nu-i lasă în pace, dar după oțără de ascultare se convinseseră și ei, că se aud câinii lătrând, sus undeva, dar fiind încă întunec nu putea vedea unde sunt., S'au sculat, au căutat în staul, oi ca'n palmă, câinii nicăiri. Se crepă bine de ziuă, și și lor le trecu somnul din ochi. Căutară în sus și au văzut câinii lor acolo, cum se chinuiau ca să vină jos, dar erau legați. După ce-i deslegară de prin lemne, zise moșul că omul lor de aseară n'a fost nimeni altul, ci Janoș. Adecă ei au fost înștiințați de baron despre asta încă cu patru zile înainte. Totul era degeaba acuma, fiindcă oile le păstorea cei doi feciori ai dadii, frații lui Janoș, care acum iar se pregătește să fure calul baronului.

Vezi bine că se pregătește, că doar Baronul i-a fost poruncit prin dada cel bătrân, căci de nu le pierd neamul! Apoi decât să piară un neam țigănesc, mai bine furase un cal domnesc. Așa gândea toată țigănia și drept avea... Așa credem noi, ești mai bătrani...

De cătră seară Janoș câștigă dela vre-o babă de-ale spetite ceva leacuri, cu cari să poată amezi pe ori-cine. Dar babei nu i-a spus, că la ce-i trebuie leacurile. Baba-i dete leacul dorit, ce-i drept cam scump, fiindcă un așa leac ca acela nu prea poți căpăta nici în potică (farmacie), de ai da multul cu pământul pentru oțără de leac. Când se văzu Janoș cu leacul în mână se trase cam în apropierea curțiilor boierești, dar așa îmbrăcat, ca nimeni să nu-l cunoască, că atunci îl prinde.

Și când ajunge omul norocul, e păcat să-l scapi din mână, neputându-l folosi, să fie cîștigat și cam pe nedreptul.

Așa cam tiptil, tiptil, ajunse Janoș chiar în curtea, de unde se adăpa calul cel de șeauă (călărit) al baronului. Era pe vremea cîinii, când Janoș puse leacurile pe jăratec. Leacurile lătise un fum ca acela, de credea că e negură și nu fum. Și cum se lăfă fumul și ajunse la păzitorii calului, cari păzeau calul dormind îi coplesii un somn ca acela, de credea-i că toți au mers pe cealaltă lume cu scânduri de vândut.

Când gândi Janoș că acum o fi destul de așteptat și că voi dormi de-a-binele, merse tot în vârful degetelor și deschise ușa grajdului, se băgă în lăunțu, când colo ce-i văzură ochii? Erau trei fecioroci de credea că sunt niște brazi uniși. Unul ținea calul de frâu, aaltul de coadă, al treilea era călare pe cal. Și dormiau duși toți trei. Dar acum ce era de făcut, cum l'ar putea lua Janoș de pe cal, pe cel mai voinic fecior. Nici una, nici două, Janoș se simți destul de tare, pentru un lucru așa de greu. La lumina lămpilor văzu că podul grajdului e nepodit. Pe grințile goale puse el o scândură ca se poată sta, apoi se sui sus și începu a-l trage de umeri pe călărețul somnuros, după ce l'ar tras sus, îl puse călare pe scândură, și se coborî jos, iar celui ce ținea frăul uin mână, îl luă frăul de pe capul calului și-l legă de grinzi cu capătul, iar celui cu coada, îi puse un fuor lung în mână legat cu un capăt de grinzi. Iar Janoș puse alt frâu la cal pe cap, se sui călare, și dute băiete, de credea că e domnul solgăbirău.

— Va urma.

Zece cărți în cinste!

Cei cari abonează foile noastre: „Foaia Poporului Român”, „Foaia Ilustrată” și „Cucu” cu 7 coroane pe un an, pot să-și aleagă 1 din cărțile înscrise aici.

1. Calendarul Poporului Român pe anul 1913. Prețul 40 fileri.
2. Conceptul juridic de Națiune-Naționalitate în Ungaria de Iosif Popu. Prețul 2 coroane.
3. Judele comunal, sfaturi folosite. Prețul 1 coroană.
4. Despre prăsirea rămătorilor (porcilor). Mulți nu știu că în anumite ținuturi care soiul de rămători trebuie prăsit. Aici vom afla o mulțime de învățături. Prețul 50 fileri.
5. Despre prăsirea galițelor. Care e cauza că mor galițele și cum ne putem feri de această pagubă? Prețul 50 fileri.
6. Apicultura (despre albinărit). Sfaturi celor cari voesc să se ocupe cu albinăritul. Prețul 50 fileri.
7. Despre darea de venit. Prețul 1 coroană.
8. Despre darea de vânat. Prețul 1 coroană.
9. Tot Bănătu-’i fruncea! poezii de Dr. George Gârda.
10. Prorocirea timpului. O cârtică foarte interesantă. Prețul 50 fileri.
11. Prăsirea vitelor cornute.
12. Despre cărțile funduare.
13. Poezii populare.
14. Povești de I. Pop Reteganul.
15. Dela moară (poveste.)
16. Sfaturi în afaceri de dare.
17. Poezii populare.

sau: în locul celor zece cărți: un exemplar: OCHTOIG BOGAT, de George Cătană, învățător.

Cantorul bisericesc

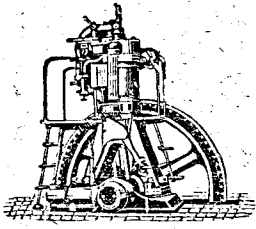
De George Bujiganu

se află de vânzare numai la Administrația foi noastre. — Cuprinde pe 444 pagini mari: Rînduiala Vecerniei, Utreniei, Liturghiei pe opt glasuri, împreună cu rînduiala serviciului tuturor sărbătorilor de peste an și a tipicului bisericesc.

Prețul: broșat 10 Cor.
legat 12 „
Pentru porto e a se alătura 92 f.

Motoare „OTTO” cu gas (de iluminare), benzină, benzol, gaz de absorpție, locomobile cu benzină, locomotive, cumpăne pentru iluminare, și cumpăne cu pompă, motoare de presiune înaltă cu ulei brut, se pot căpăta numai la

Fabrica **LANGEN & WOLF**
de motoare
Budapesta VI., Váci-körút 59. sz.

Atelier propriu pentru reparaturi are în:
IX., Mester-utca 31.

Budget gratuit!
In Zagreb: Frankopanska-ulice no. 14.

Abonamentul „Foi Poporului Român” pentru aceia cari comandă mai multe exemplare pe o singură adresă e:

pe un an..... Cor. 2.08
pe un jum. de an „ 1.04

Faci mare economie dacă cumperi ghete de ale lui

Biró în Bpesta

VI., ker., Szondy-utca 22. sz.

Mare asortiment de ghete americane de domni, dame și copii. Reparaturi se efectuează prompt și ieftin. Comenzi e după măsură să lucrează după moda cea nouă.

Magazinul de ghete al **FEINER HENRIK**
Budapesta, IV., Károly-körút 28. Kőzponti városkő

Sandale, ghete de tenis, fotbal, de alergat, de turiști, ghete de vinători și cismă: Gatoși și ghete veritabile americane.

Capital social Cor. 1.200.000.
Telefon Nr. 188. Post sparcassa ung. 29,349.

Banca generală de asigurare

societate pe acții în Sibiu-Nagyszeben

este prima bancă de asigurare românească, înființată de institutele financiare (băncile) române din Transilvania și Ungaria.

Prezidentul direcțiunii: **PARTENIU COSMA**,
directorul executiv al „Albinei” și prezidentul „Solidității”

„Banca generală de asigurare” face tot felul de asigurări, ca asigurări contra focului și asigurări asupra vieții în toate combinațiunile. Mai departe mijlocește: asigurări contra accidentelor și contra grindinei. Toate aceste asigurări „Banca generală de asigurare” le face în condițiunile cele mai favorabile.

Asigurările se pot face prin orice bancă românească, precum și la agenții și bărbaii de încredere ai societății. — Prospecte, tarife și informațiuni se dau gratis și imediat. — Persoanele cunoscute ca acvizitori buni și cu legături pot fi primite oricând în serviciul societății.

„Banca generală de asigurare” dă informațiuni gratuite în orice afaceri de asigurare fără deosebire că aceste afaceri sunt făcute la ea sau la altă societate de asigurare.

Cei interesați să se adreseze cu încredere la: **BANCA GEN. DE ASIGURARE**
Sibiu-Nagyszeben (Edificiul „Albinei”)

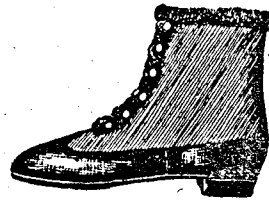
Mihail Verovszky

măestru călțunar

magazin de ghete fabricație proprie și de ghete americane

Budapesta, IX., Ferenc-körút 34.

Țin în deposit ghete de domni, dame și copii din material bun. Execuțiunea

cea mai frumoasă. Comenzile după măsură și reparaturile le lucrez cu gust repede și punctual.

Pian, Pianin, Harmoniu

fabricațiile cele mai solide, cu mecanism englez și vienez fabricație proprie premiata cu medalie de aur la exp. din Pécs. Sistemul Bösendorf pe lângă prețurile cele mai ieftine. Reparații și încordări se efectuează cu mare

pricepere. - Inchirierile cele mai ieftine.

Dehmal Károly, fabricant de piano
Budapesta, VIII., Rákoczi-ut 19. Telefon 1-22.

Gärtner Agoston Budapest, V.,
Wurm-utca 3

Lămpi obieinuite incandescente. ∴ Lămpi Wolfram. Lămpi Nernst. ∴ Tot felul de articlii pentru iluminare electrică și instalațiuni de telefon. ☎ Telefon 95-33.

ADLER DEZŐ fabr. că. ∴ ∴
de policandre
Budapesta, VII., Akács-utca 4.

Primește totfelul de lucrări de candre după desemn. — Mare deposit de candre de gas și electrice. — Cea mai marfă cu prețurile cele mai ieftine.

Anunțuri se primesc la Administrația foi noastre